

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžk/17/2018
Identifikačné číslo spisu: 7614210465
Dátum vydania rozhodnutia: 12.07.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7614210465.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu Mgr. H. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. W. I. č. d. XX, pre doručovanie F. T. R. č. d. XX, XXX XX F. T. R., proti žalovanému Slovenskému leonberger klubu, so sídlom Mišíková 4, 052 01 Spišská Nová Ves, o preskúmanie zákonnosti členskej schôdze žalovaného, konajúc a rozhodujúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 1S/2/2014-332 z 8. januára 2018, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu o d m i e t a .
- II. Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Spišská nová Ves (ďalej len „okresný súd“) uznesením č. k. 1S/2/2014-332 z 8. januára 2018 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) postupom podľa § 98 ods. 1 písm. c/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj „S.s.p.“) žalobu odmietol, nepriznal postavenie účastníka konania Ing. R. T. a o trovách konania rozhodol podľa § 170 písm. a/ S.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov konania ich náhradu nepriznal.

2. Z odôvodnenia uznesenia okresného súdu vyplýva, že druhostupňový správny orgán - Členská schôdza Slovenského leonberger klubu na svojom zasadnutí 21. septembra 2013 prijala a schválila uznesenie 2013/16, podľa ktorého „Členská schôdza v odvolacom konaní podľa § 7 čl. 3 písm. h/ stanov SLK súhlasí s nevydaním krycieho listu na opakované spojenie suky: E. a psa: B. zo zdravotných dôvodov“, pričom v čase podania žaloby ani v čase rozhodovania, žalovaný nevydal a nedoručil žalobcovi písomné vyhotovenie rozhodnutia druhostupňového správneho orgánu z 21. septembra 2013, na základe čoho okresný súd skonštatoval, že doposiaľ nebolo zo strany žalovaného právoplatne rozhodnuté vo veci žalobcu. Vo vzťahu k postaveniu účastníka konania Ing. R. T. okresný súd uviedol, že nie sú naplnené zákonné dôvody pre postavenie zúčastnenej osoby v konaní podľa § 41 S.s.p..

3. Podaním z 15. februára 2018, odovzdaným na poštovú prepravu 19. februára 2018 a doručeným okresnému súdu 21. februára 2018, podal žalobca voči napadnutému uzneseniu v celom rozsahu kasačnú sťažnosť podľa § 438 a nasl. S.s.p., ktorú odôvodnil tým, že okresný súd pri rozhodovaní porušil zákon, keď napadnuté rozhodnutie neobsahuje zákonom predpísané náležitosti; nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci; nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti; a podanie bolo nezákonne odmietnuté. Podľa názoru žalobcu okresný súd vedome a účelovo konal tak, že porušoval jeho práva, keď žalobu nezákonne odmietol, a to spôsobom, ako by sa malo konať iba v jednom bode žaloby, pričom zaplatil za konanie o piatich petitoch. Navrhoval, aby kasačný súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie alternatívne, aby zrušil Zápisnicu z Členskej schôdze žalovaného (petit A) a v petitoch B - E nariadil okresnému súdu konať a rozhodnúť.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.), zistil, že kasačná sťažnosť smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p. a contrario), keď kasačná sťažnosť je prípustná proti každému právoplatnému rozhodnutiu krajského súdu, ak tento zákon neustanovuje inak.

5. S účinnosťou od 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Správny súdny poriadok, ktorý v § 491 ods. 1 ustanovil, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (správne súdnictvo) pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, a ktorým došlo ku konceptuálnej zmene správneho súdnictva, súčasťou ktorého bolo okrem iného odstránenie inštitútu odvolania, ktorý sa ukázal ako neúčelný. Zároveň správny súdny poriadok zaviedol kasačnú sťažnosť, ktorá je v právnom poriadku Slovenskej republiky mimoriadny opravný prostriedok v správnom súdnictve, ktorou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu (§ 439 ods. 1 S.s.p.) vydaného v správnom súdnictve, ktoré je jednoinštančné a až na niekoľko výnimiek (§ 446 ods. 2 S.s.p.) podanie kasačnej sťažnosti nemá odkladný účinok (§ 446 ods. 1 S.s.p.).

6. V prejednávanej veci bola žaloba podaná na Okresnom súde Spišská Nová Ves 10. júna 2014, čo znamená, že predmetné konanie bolo začaté v čase účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, avšak aj v prípade aplikácie ustanovenia § 491 ods. 1 S.s.p. je nevyhnutné v prejednávanej veci posudzovať miestnu príslušnosť podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, nakoľko aj v zmysle § 9 ods. 1 S.s.p. sa príslušnosť posudzuje podľa okolností existujúcich v čase začatia konania. K týmto okolnostiam nesporne patrí aj skutočnosť, že v čase začatia konania bol platným a účinným procesným kódexom Občiansky súdny poriadok, a teda najvyšší súd dospel k záveru, že miestnu príslušnosť je potrebné v prejednávanej veci posudzovať podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, resp. podľa ust. § 15 zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov účinnom do 1. júla 2016. Ust. § 11 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku zakotvuje zásadu perpetuatio fori, podľa ktorej je pre určenie miestnej príslušnosti rozhodujúci stav v čase začatia konania a trvá až do skončenia sporu. Na uvedenom by nič nezmenila ani skutočnosť, ak by sa podmienky miestnej príslušnosti počas konania zmenili. Vzhľadom na uvedené postupoval okresný súd správne, ak o žalobe aj po 1. júli 2016 ďalej konal a rozhodoval.

7. Podľa § 459 písm. e/ S.s.p. kasačný súd uznesením odmietne kasačnú sťažnosť ako neprípustnú, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému kasačná sťažnosť nie je prípustná.

8. Preskúmaním podania žalobcu dospel najvyšší súd k záveru, že kasačná sťažnosť smeruje proti rozhodnutiu okresného súdu, pričom vychádzajúc z generálnej klauzuly vyjadrenej v § 439 ods. 1 S.s.p., podľa ktorej, ak Správny súdny poriadok neustanovuje inak, je kasačná sťažnosť prípustná proti každému právoplatnému rozhodnutiu krajského súdu, teda smeruje voči rozhodnutiu proti ktorému kasačná sťažnosť nie je prípustná. Vzhľadom k tomu, že kasačná sťažnosť žalobcu smeruje voči rozhodnutiu proti ktorému kasačná sťažnosť nie je prípustná, najvyšší súd túto postupom podľa § 459 písm. e/ S.s.p. odmietol, ako neprípustnú.

9. Kasačný súd sa potom nemohol zaoberať dôvodmi kasačnej sťažnosti, ani obsahom napadnutého uznesenia, pretože zistil dôvod, ktorý viedol k nemeritórnemu (procesnému) rozhodnutiu, a preto nebolo možné kasačnú sťažnosť vecne prejednať a o rozhodnúť o nej.

10. Záverom najvyšší súd uvádza, že podania žalobcu (sťažnosť č. I. 343 a kasačnú sťažnosť č. I. 397) posudzoval aj s ohľadom na ust. § 491 ods. 2 in fine S.s.p., pričom konštatuje, že nosným pojmovým znakom procesnej intertemporality je princíp okamžitej použiteľnosti (novej) procesnej úpravy na všetky konania prebiehajúce na súde a začaté podľa doterajších (zrušených) predpisov (§ 491 ods. 1 S.s.p.). Zmyslom tohto princípu je zabezpečiť hladký a bezproblémový procesný režim súdnych konaní, keď súd ani účastníci nemajú hľadať procesný režim v spleti prechodných ustanovení, ale sústrediť sa na hmotnoprávnu podstatu veci. Zároveň však procesné úkony subjektov civilného súdneho konania vykonané počas platnosti a účinnosti skoršieho procesného predpisu sa vo sfére svojich účinkov prejavujú s relevanciou pre konanie samotné aj počas účinnosti nového procesného predpisu, a to aj vtedy, ak novšia procesná úprava už s takýmto následkom nepočíta. Okrem uvedeného, však v istých špecifických prípadoch alebo zo špecifických, obzvlášť zreteľa hodných dôvodov aktivizuje starý procesný režim na konania za tohto starého režimu začaté, no prebiehajúce i počas účinnosti nového procesného režimu. Odôvodnené je to vždy v prípadoch, ak zákonodarca určitý inštitút z právneho poriadku vypúšťa - je logické, že začaté konania ohľadom tohto inštitútu sa dokončia podľa doterajších procesných predpisov (napr. § 492 ods. 1 S.s.p.). Uvedené korešponduje s princípom právnej istoty a predvídateľnosti práva. Novo koncipované civilné sporové konanie predstavuje zrýchlenie a zefektívnenie súdneho konania tak, aby (správny) súd mohol rýchlejšie a efektívnejšie chrániť práva a oprávnené záujmy fyzických a právnických osôb. S uvedeným korešponduje aj prechod na jednoinštančnosť správneho súdnictva, kedy voči rozhodnutiam vydaným v správnom súdnictve nie je viac prípustné odvolanie, ani iný riadny opravný prostriedok, ale Správny súdny poriadok zavádza mimoriadny opravný prostriedok - kasačnú sťažnosť, ktorej prípustnosť je vyjadrená generálnou klauzulou (§ 439 ods. 1 S.s.p.) za použitia negatívnej enumerácie (§ 439 ods. 2 S.s.p.). Ust. § 491 ods. 2 in fine S.s.p. nemožno čo do prípustnosti odvolania (resp. opravného prostriedku, ako takého) aplikovať, ak rozhodnutie bolo vydané za účinnosti Správneho súdneho poriadku, nakoľko v danom prípade sa nejedná o „sankcionovanie účastníka do minulosti“, teda o retroaktívne pôsobenie právnej normy v neprospech účastníka.

11. O sťažnosti žalobcu z 1. februára 2018 (č. I. 343) bude konať okresný súd (§ 159 ods. 1 S.s.p.).

12. O trovách konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 S.s.p. za primeranej aplikácie § 170 písm. a/ S.s.p., a contrario k § 171 ods. 1 S.s.p., tak, že účastníkom náhradu trov kasačného konania nepriznal, nakoľko kasačná sťažnosť bola odmietnutá.

13. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v pomere hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 k § 147 ods. 2 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.